

eller hvorledes Staten overhovedet skal stille sig overfor Brændevinsbeskatningen, naar vi have dette til Viemed. I saa Fald kan der enten sættes en meget høi Afgift, eller ogsaa kan der blive sat et Forbud f. Ex. mod Brændevinsbrænding eller deslige. Det er et Spørgsmaal for sig, og jeg kan meget godt gaa ind paa den Art Betragtninger om Ønskeligheden deraf, men lad os saa holde det udenfor her, lad os holde det udenfor Loldlovens Behandling, thi saasnart vi komme ind derpaa, saa spotte alle disse Forslag enhver finantsiel Beregning; den finantsielle Grund vakler under os, naar vi tage det paa den Maade. En anden Maade at tage Sagen paa er at sige: Vi maa ikke forhøje Brændevinsafgiften ret meget; i det Hele maa vi vogte os for at lægge større Byrder paa den Klasse af Medborgere, som drikke Brændevin. Naar vi stille os paa dette Standpunkt, saa indlade vi os slet ikke paa at opmuntre eller affstrække Folk, hvad Brændevinsdrik angaar, det er os uvedkommende, vi betragte Sagen fra et rent finantsielt og fiskalt Standpunkt. Men lad os ikke blande de to Ting sammen, thi blande vi dem sammen, opnaa vi ikke Noget. Saaledes som det ærede Medlem fra Nørresundby har stillet sig, har han blandet de to Ting sammen. Den Afgift, han tilsigter, vil ikke være tilstrækkelig til at forhindre Brændevinsdrikning, men den vil i høi Grad fordyre den for de Folk, som drikke Brændevin. Derimod vilde det ærede Medlem fra Nalborg ved sit Forslag, naar det blev Lov, ganske sikkert virke til at indskrænke Brændevinsdrikningen meget betydelig, og forsaavidt er der Mening i den Tanke, som ligger til Grund for hans Forslag. Derimod vil jeg ikke sige, at der efter min Opfattelse er Mening i hans Forslag. Men den til Grund liggende Tanke kan forsvares fra et andet Synspunkt end det, vi her tale om, og jeg vilde anse det for meget heldigt, om det ærede Medlem under en anden Sag vilde bringe dette Spørgsmaal under Forhandling og da udbille samme Betsalenhed, som han har udbillet idag, thi den hører egentlig ikke hjemme under nærværende Forhandling, og de Betragtninger, han har gjort gjældende, maa vi holde saa temmelig udenfor her. Naar jeg siger, at der efter min Opfattelse ikke er rigtig Mening i hans Forslag, saa er det ikke blot af formelle Grunde, thi at stille Forslag om at forhøje Spiritustolden til 145 samtidig med, at Brændevinsafgiften vedbliver at være 7½ Dre. kan man dog ikke gjøre — det kan heller ikke være det ærede Medlems Mening — vi maatte nødvendigvis have en Foran-

bring i Brændevinsafgiften samtidig. Altsaa, det Forslag om Spiritustolden maatte slutte sig til Forslaget om Brændevinsafgiften og ikke omvendt. Dog, dette skal jeg ikke opholde mig ved, da jeg mere betragter det, som om det har været det ærede Medlems Hensigt at faa denne Sag bragt paa Bane. Se vi imidlertid paa Forslaget selv og gaa ud fra den Forudsætning, som det ærede Medlem selv har opstillet, at der skulde lægges en Brændevinsafgift af 1 Kr. pr. Pot af 100 pCt. Styrke, med andre Ord, at Regjeringens Taxt 25 skulde forandres til 1 Kr., saa vil det findes, at det er en forbauende høi Spiritustold, som det ærede Medlem vil paa-lægge, naar han ikke har til Hensigt at lægge en høiere Brændevinsafgift paa end 1 Kr. Jeg har nu første Gang idag hørt det ærede Medlems Udvikling og navnlig ikke kjendt hans Forudsætning, før han nu talte, og derfor har jeg ikke anstillet nøiagtige Beregninger; men saavidt jeg kan se ved at sammenholde det med andre Forslag, da svarer en Brændevinsafgift af 1 Kr. pr. Pot af 100 pCt. Styrke til mellem 75 og 80 Dre eller omtrent 77 Dre pr. Pd. af 100 pCt. Styrke. Men nu vil det ærede Medlem lægge en Spiritustold paa af 145 Dre pr. Pd. af 100 pCt. Styrke, og det bliver altsaa en Bestyttelse af 68 Dre pr. Pd. Brændevin af 100 pCt. Styrke. Det er en saa umaadelig høi Bestyttelse, at det ærede Medlem sikkert ikke har gjort sig klart, hvad han gjør derved. Om det ærede Medlem foreslaar 145 Dre eller 245 eller 500 Dre, er aldeles det Samme; det er Altsammen liget et Forbud. Man kan sætte et hvilket-somhelst Tal over det, saa bliver det det Samme som et Forbud, og Udregning behøves slet ikke, naar man har til Hensigt ligefrem at forbyde fremmed Spiritus. Dette er der saa meget mindre Marjag til, som Spiritustolden jo baade er ganske over-ordentlig høi — den virker i høi Grad til at fordyre indenlandsk Brændevin — og endelig tillige er bleven meget høiere ved Krigsstatolden, end den har været før. Det var en Infurie, som blev begaaet ved Krigsstatloven af 1864, at man udregnede Spiritustoldens Forhøielse forholdsmæssig istedetfor ligefrem at lægge det samme Beløb til arithmetisk; man begik den Feil at tage det geometrisk istedetfor arithmetisk. Jeg skal, for ikke at fordybe mig altsfor langt i Sagen, tillade mig at henwise til den Betænkning, som Folkethingets Udvalg afgav den 6te Marts 1872 over det da foreliggende Forslag til Lov om Beskatning af Brændevinsbrænding, hvilken findes i Tillæg B. for Samlingen 1871—72, Sp. 979 med Følgende.